

BARIŞ MURAT YAĞCI

HER ŞEYE RAĞMEN

DESTEK YAYINLARI: 1449

ANLATI: 7

BARIŞ MURAT YAĞCI / HER ŞEYE RAĞMEN

Her hakkı saklıdır. Bu eserin aynen ya da özet olarak hiçbir bölümü, yayınevinin yazılı izni alınmadan kullanılamaz.

İmtiyaz Sahibi: Yelda Cumaloğlu

Genel Yayın Yönetmeni: Ertürk Akşun

Yayın Koordinatörü: Özlem Esmergül

Editör: Cansu Poyraz Karadeniz

Son Okuma: Devrim Yalkut

Kapak Tasarım: Melike Doğan

Sayfa Düzeni: Melike Doğan

Sosyal Medya-Grafik: Tuğçe Budak - Mesud Topal

Destek Yayınları: Nisan 2021

Yayıncı Sertifika No. 13226

ISBN 978-625-441-228-8

© Destek Yayınları

Abdi İpekçi Caddesi No. 31/5 Nişantaşı/İstanbul

Tel. (0) 212 252 22 42

Faks: (0) 212 252 22 43

www.destekdukkani.com

info@destekyayinlari.com

facebook.com/DestekYayinevi

twitter.com/destekyayinlari

instagram.com/destekyayinlari

www.destekmedyagrubu.com

Destek Dukkan

Deniz Ofset – Çetin Koçak

Sertifika No. 48625

Maltepe Mahallesi

Hastane Yolu Sokak No. 1/6

Zeytinburnu / İstanbul

BARIŞ MURAT YAĞCI

HER ŞEYE RAĞMEN

**ACILAR TEMBEL
İNSANIN BAHANESİDİR!**

*Kısıtlı İmkânlarla Kurduğu
Hayalleri Gerçekleştiren Bir Adamın Hikâyesi....*

İÇİNDEKİLER

Önsöz / 7

Doğuştan “Survivor” Bir Annenin Oğluyum / 11

Gerçek Bir “Survivor” Olabilmeniz İçin İpuçları / 21

Şişman ve Cildi Bozuk Bir Çocuğa Yer Yoktu Aralarında... / 25

Sağlam Kafa, Sağlam Vücut İçin İpuçları / 31

Gizli Süper Kahramanım: Erhan Ağabey / 41

Sağlam Bir Motivasyon İçin İpuçları / 47

Hayat Bu, Şaşırtır / 53

Sabırlı Olabilmeniz İçin İpuçları / 61

Ey Özgürlük... / 67

Pişman Değilim Hâkim Bey! / 75

Pişmanlıklarımızın Üstesinden Gelmek ve Hayatlarımızdan Öğrenmek İçin İpuçları / 85

En Önemli Hedefim Aile Kurmak / 93

Düştüğünde Kalkmasımı Bileceksin / 101

Geçmiş Acularımızdan Kurtulabilmeniz İçin İpuçları / 109

“Dev Bir Adamın” Yarım Kalmış Hikâyeleri / 119

Başarısızlık Hissinin Üstesinden Gelmek İçin İpuçları / 127

Adadan Aklımda Kalanlar... / 137

Önsöz

Bundan bir buçuk sene önce kendi markamı yaratırken, ismi dünyadaki her insana hitap etsin istedim: Be motivated be yourself! Bize pozitif olma zorunluluğunu dayatan insanlara inat koydum bu ismi: “Motive ol kendin ol!” Çünkü kendin olursan ancak motive olursun. Aradığın şey zaten neyse sende, başkasında arama. İçinde bir yerde, onu bul. Ama bulurken de zorlan ve yıpran...

Ben beş yıl önce de kendimden memnundum, şimdi yine memnunum. Mermer olsa çatlar derler ya hani, ben hayatta çatlama. Sabırlı olmayı öğrendim çünkü. Utangaçlık kötü bir şeydir, zaman kaybettirir, sabırlı olmak ise yanlış bir şey yapmanıza engel olur. Bir şey olduğunda havalara uçup çok büyük mutluluklar yaşamam. Çünkü olası bir şey gerçekleştiğinde ne kadar mutlu olacağımı önceden zaten bilirim. Aynı şekilde kötü bir şey olduğunda da çok düşmem. Çünkü neyle karşılaşacağımı ve oradan nasıl çıkabileceğimi de iyi bilirim.

Elbette hayatımda esen farklı rüzgârlar, beni de zaman zaman farklı yerlere sürüklüyor. Fakat bu yolculukta yorulmayacağımı, pes etmeyeceğimi ve kendimi daima akışa bırakacağımı çok iyi biliyorum. Hayatın gerçeklerini yaşıyorum. Getirdikleri ve götürdüklerini olduğu gibi kabul ediyorum. Seçimlerimin sonuçlarını kabulleniyorum ve bu şekilde yaşamaktan çok zevk alıyorum.

Uzaktan bakınca soğuk, ukala ve itici geliyorum insanlara fakat konuştuğlarında öyle olmadığımı anlıyorlar. Bunu bilerek yapıyorum aslında, bir nevi kendimi insanlardan korumak için böyle davranıyorum. Çünkü tanınırlığım arttıkça ben değil belki ama, çevremdeki insanlar değişti. Ben ise seçtiğim yollarda yürüdüğüm için oldukça özgürüm hâlâ... Evet, insanlar bir mercer altına soktular beni ve her şeyimi incelemeye, yaptığım her harekete dikkat etmeye başladılar. Aslında ben de çevremdekilere aynı şeyi yapıyorum, onları gözlemleyerek ne yapmak istediklerini anlamaya çalışıyorum...

Bu bir yol, hem yürüyorum hem anlamaya çalışıyorum. Merak ediliyor ve seviliyor olmak çok güzel duygular. Ben de sizlerin beni ne kadar tanıdığınızı ve benimle ilgili ne bildiğinizi merak ediyorum...

Bu kitabı yazmaktaki temel amacım beni destekleyen ve hep yanımda olan sizleri mutlu etmek ve kendimi en dolaysız yoldan, birinci ağızdan sizlere yeniden tanıtmak. Kitabın satış rakamları üzerinde hiç düşünmedim, çok satar mı, satmaz mı gibi endişelerim de yok. Bu kitabı yazarken sadece ve sadece tek bir hedefim vardı, o da sizlere kendi hayatımdan yola çıkarak öğrendiğim bir mesajı iletmek: Sabırlı olmayı, pes etmemeyi ve birey olmak için her daim mücadele etmeyi bilmemiz şart. Korkma, hayatta her şey gelsin başına, olabildiğince gelsin, fazla fazla gelsin hatta... Gelsin ki tecrübe edebil. Çünkü hayat dediğin şeyin ne zaman biteceği belli değil, çok kısa. Üstesinden geldiğimiz zorluklar kadarız aslında ve en önemlisi bir işe yaradığımız kadar varız bu hayatta.

Acıya karşı bağımsızlık sistemi gelişmemiş insanlar var etrafımızda. Ne kadar çok negatif tecrübe ederse insan o kadar güçlü olmayı öğrenir aslında. Acıdan kaçarak güçlü olunmaz, mutluluk da arayarak bulunmaz. Mutluluğu yalnızca acı öğretir insana.

*Bugünkü Barış haline gelmemi
sağlayan her şeye minnettaram...*

***“Futbol sadece şampiyonluklara sevinmek değildir.
Bunu belli değerlere sahip çıkarak yaşamaktır.
Biz, ‘şerefli ikincilikler’ de yaşadık. Toplum bunları
şimdi anlıyor. O zaman bunlara gülenler vardı.
Şimdi ben hepsini hayretle izliyorum.
Zamanın haktan yana olduğunu
görmek en büyük sevincimdir.”***

– Süleyman Seba

Doğuştan “Survivor” Bir Annenin Oğluyum

Benim hikâyemi anlamanız için öncelikle anneminkini öğrenmeniz gerekir. Neticede karakter özellikler, genetik ve çevresel koşullarla oluşuyor. Annemin hayatım boyunca gurur duyarak anlatacağım mücadelesi de şüphesiz ki benim karakterimde önemli bir etkiye sahiptir. Annem Almanya’da doğmuş. On altı yaşında istemeden, ailesiyle birlikte Türkiye’ye dönüş yapıp, Ören’e yerleşmiş. Ailesiyle diyorum ama annem zaten iki yaşındayken bir trafik kazası sonucunda annesini yani anneannemi kaybetmiş.

Üvey anne elinde büyümüş benim annem. Evin kızı gibi değil de hizmetçisi gibiymiş. Altı yaşındayken oyuncakları alınmış elinden. Üvey annesi, aynı filmlerde gördüğümüz gibi, dedemi sürekli doldururmuş, o da sorgusuz sualsiz annemi dövermiş. Hayata bakar mısınız; küçücük çocuksunuz, üvey anneniz ve babanız işteyken siz okula gidip geliyorsunuz, sonra hemen ev işlerine giriyorsunuz, bir yandan çamaşır, bir yandan bulaşık...

*“Çocukluğunu yaşamayan
birisi gençliğini de yaşayamaz.”*

Türkçe bilmediği için okula devam edememiş. Halbuki Almanyadan getirilirken okula gönderileceğine dair söz alıp geliyor. Okula gidemeyeceğini öğrenince büyük bir hayal kırıklığı yaşayan annem, evdeki şiddetten uzaklaşabilmek için hemen bir işe girmeye karar veriyor. Bunun üzerine bir tatil köyünde, resepsiyonda işe başlıyor. Otel müdürü annemin çalışmalarını çok beğeniyormuş, hatta ona kızı gibi davranıyormuş.

İşe girmesine rağmen evdeki huzursuzluk hiç bitmemiş. Annem de en sonunda aile içindeki huzursuzluk ve şiddetten dolayı on yedi yaşında evden ayrılma kararı almış. Düşünsenize; Türkiye’yi tanımıyor, hatta hiç kimseyi tanımıyor ama evdeki huzursuzluk ve dayak o kadar hâd safhaya geliyor ki ya intihar edecek ya da evden ayrılacaktı.

Annem otel müdürüyle görüşüp durumu anlatıyor. Çalıştığı otel zincir olduğu için, müdür nereye tayin olmak istediğini soruyor. Annem Çeşme’ye gitmek istediğini söylemiş ve hayatında ilk defa gördüğü yardım sayesinde o andan itibaren hayatı değişmiş...

Babam, Çeşme’de çalıştığı otelde garsonluk yaparken tanışıyor annemle. Zamanla arkadaş olup çıkmaya başlıyorlar. Babamın anneme evlenme teklif ettiği dönemde, dedem de annemi eve dönmesi için geri çağırıyor. Eve dönmek ve babamla evlenmek arasında kalan annem, babamı seçiyor ve böylece çok da

uzun sürmeyecek evliliklerine 1990 yılında adım atıyorlar. Hemen bir yıl sonra da ben doğuyorum zaten.

Babam kendi ismini koymayı istermiş bana. Bir de amcamın ismi Murat'ı. Fakat o dönem televizyonlarda devamlı Körfez Savaşı gösterilirmiş. Ölen insanları, bombalanan şehirleri izlermiş. O dönem, babamın ailesi "Savaş" ismini istemiş. Ama benim canım annem, hem amcamı insan olarak çok sevdiği için hem Barış Manço hayranı olduğu ve anlamını çok değerli bulduğu için, tüm dünyaya barış getireceğini ümit ederek ismimi Barış Murat koymuş.

Ben doğduktan çok kısa bir süre sonra annemle babam çok ciddi sorunlar yaşamaya başlıyor. Çok şiddetli tartışmalar, huzursuzluklar çıkıyor evde. Sanıyorum tüm sorunların ana sebebi kültür farklılığı. Sonuçta babam Alaçatı gibi küçük ve samimi bir kasabada büyümüş, annem ise tamamen başka bir kültür ve ülkede.

“Eğer biri sizi mutsuz ediyorsa ondan ayrılma cesaretine sahip olmanız gerekiyor.”

Sorunlarının bir başka kaynağı da maddi zorluklarmış. Çalıştıkları otelde kışın, geçici kadroda olan personel işten çıkarılmış, babam da onlardan biriymiş. Bu sebeple kışın parasız kalıyorlarmış. Babam ekstra işlere gidiyormuş arada, ama yine de kirayı bile zor ödeyebiliyorlarmış. İşte böyle zorlu bir dönemde, annem daha iyi bir yerden teklif alıyor ve resepsiyon şefi oluyor. Hemen ardından başka bir otelden müdür yardımcılığı teklifi geliyor ve müdür yardımcısı oluyor.

Annemin işinde çok başarılı olması, o sırada halen garsonluk yapan babamın pek hoşuna gitmemiş olacak ki annemin işi bırakmasını, evde oturmasını istemiş. Annem isteyken bana baba-annem bakarmış. Bir gün babam sarhoş halde beni kucağına alıp annemin işyerine gidiyor ve işi bırakması gerektiğini söylüyor. Annem işi bırakmayacağını söyleyince babam işyerindeki ofis camlarını kırıyor, sehpayı fırlatıyor ve olay çıkarıyor. Annem dayanamayıp senden boşanacağım deyince de onu benimle tehdit ediyor ve beni alıp gidiyor. Ne kadar bilindik bir hikâye değil mi?

Babam gerçekten de dediğini yapıyor ve benimle birlikte kayıplara karışıyor. Annem hemen ortak arkadaşlarına ulaşır barışmak istediğini, ne derse yapacağını ve eve dönmemizi istediğini söylüyor. Mesajı alan babam aynı gece benimle beraber eve dönüyor. Ben yine söylenene göre ağlamaktan kıpkırmızı bir haldeyim. Annem beni o halde görür görmez kararını veriyor. Yirmi bir yaşında kimsesiz bir kadın olarak, kocasından boşanmayı ve çocuğuyla yeni bir hayat kurmayı aklına koyuyor. Aklına koyuyor koymasına ama, nasıl yapacağını da bilemiyor. Alaçatı öyle bir yer ki herkes birbiriyle akraba, herkes birbirini tanıyor. Kısacası bir otobüse atlayıp İzmir'e gitme ihtimali yok, çünkü herkes beni tanıyor.

*“Oraya ait hissediyorsanız,
küçük bir kasabada
yaşamak cennet gibi olabilir.
Fakat aksi durumda açık hava
hapishanesinden farksızdır.”*

Tam bir çıkmazın içine düşen annem, arkadaşının tavsiyesiyle bir avukatla görüşüyor ve ona mahkemenin beni hangi koşullarda kendisine vermeyeceğini soruyor. Avukattan ancak kötü yola düşmesi halinde, küçük yaşta bir çocuğun anneye verilmeyeceğini öğreniyor ve hemen harekete geçiyor. Annem boşanma davasını açıyor açmasına, ama babamın bundan haberi olmuyor. O sırada benimle birlikte Alaçatı'dan gitme planları yapmaya başlıyor. Otele deterjan malzemeleri satan bir firmanın yetkilisi ile durumu konuşuyor ve adam anneme yardımcı oluyor. Böylelikle annem bir sabah, yanında dikkat çekmeyecek kadar eşya ve benimle birlikte İzmir'e kaçıyor.

Dedem bir süre sonra annemi arıyor ve boşanan bir kadının ailesinin evine dönmesi gerektiğini söylüyor. Tabii tek bir şartla kabul ediyor annemi: "Barış'ı dedesine bırakacaksın, sonuçta onların soyadını taşıyor, sen de yeni bir hayat kuracaksın." Benden vazgeçmeye niyeti olmayan annem, bu teklifi hiç düşünmeden geri çeviriyor. Annesizliğin ne demek olduğunu çok iyi bildiği için beni de annesiz bırakmak istemiyor. Hayat da ona yardım ediyor...

Anneannem vefat etmeden önce, Altınoluk'ta deniz kenarında bir arsa almış. Dedemin onu satabilmesi için de annemin imzasına ihtiyacı olmuş. O zamanın parasıyla iyi bir fiyata satılan arsadan dedem, anneme küçük bir kısmını vermiş. Ve işte anneannemden kalan o para bizim hayatımızı kurtarmış.

Annem hemen parayı faize koyuyor ve getirisiyle Göztepe'den iki odalı bir ev kir alıyor. Ev sorununu hallettikten sonra da işe giderken beni bırakabileceği bir kreş aramaya başlıyor. Fakat hiçbir kreş, daha altım bezli olduğundan beni kabul etmek istemiyor. Annem zorlu bir mücadelenin sonunda, bir buçuk yaşında olan beni kabul edecek bir kreş buluyor.